

hed kan antages, at en Del af disse ældre Klager atter er bleven dragen med ind under de senere fremkomne Klager over den nu af vore danske Fiskere brugte Fiskemethode.

Da nu de nævnte 4 af Regjeringen udsendte Limfjordsfiskere efter endt Hverv atter kom til deres Hjem, medbringende gunstige Beretninger om Fiskeriforholdene paa de af dem besøgte Steder, foranledigede dette dem og endel andre Fiskere til i flere paa hinanden følgende Aar at drage ud paa Fiskefangst paa forskellige fremmede Steder, hvor Valene viste sig at være rigeligere tilstede end i Hjemmet, og fiskede de alle hvert Aar med overordenlig godt Udbytte.

Et saadant Hold eller Lag af Limfjordsfiskere kom i 1871 til Roskildesjorden paa en dertil leiet Sagt, som stationeredes i nævnte Fjord og tjente dels til Transport- dels til Logistak. Efter at have fisket i nogle Dage forenede imidlertid den største Del af Fjordfiskerne sig og udvædede en Art Lynchjustits imod de fremmede Fiskere, idet hine gif ombord paa Fartøjet, lukkede Besætningen inde i Lasten og seilede Skibet fra sin Plads og ned til Frederiksværk. For denne Selvtægt bleve Fjordfiskerne imidlertid alvorligen dragne til Ansvar og maatte bøde ca. 1,200 Kr.

Det er begribeligt, at denne Sag gav Anledning til et vedvarende Had imellem Fjordfiskerne og enhver fremmed Fisker, som efter den Tid kom til Roskildesjorden for at fiske Aal med Baad. For at undgaa disse fremmede Besøg søgte de at sætte de af disse brugte Aalvaad i et ugunstigt Lys, idet Fjordfiskerne, for hvem disse Redskaber vare tilbørlig ubekjendte, i flere til Ministeriet indgavne Andragender paastode, at Baadene ødelagde andet Fiskeri i Almindelighed og i særdeleshed Aalenglen, Altsammen med det Had til Baggrund, som var opstaaet af ovennævnte Sag. Altsaa heror den hele Misforhold, som Baadfiskeriet er kommet i, og i hvilket ugunstige Lys det ved de gjentagne Andragender om Forbud derimod nu for Tiden betragtes af Mange, fra Begyndelsen af kun i Misundelse mellem Fiskerne indbyrdes, idet Fjordfiskerne ikke med deres dengang brugelige Sandvaad kunde erhverve sig et lige saa stort Udbytte som de fremmede Fiskere med deres bedre og mere hensigtsmæssige Redskaber.

I Forbigaaende skal her bemærkes, at intetsomhelst Baad, hvor skarpt dette end kan siges at arbejde, kan sammenlignes med de Sandvaad, som endnu bruges af enkelte Fiskere, da Masketerne i Kalven ere saa tætte, at selv ganske smaa Aal ikke kunne gaa igjennem. I Sommeren 1875 blev af 10 Fjordfiskere, som i 3 Dimer fiskede med et Sandvaad, indbragt 60—70 Ænse Aal, hvoriblandt man neppe kunde udsøge 8 Pd., jevne Aal, Resten var saa smaa, at de til Vennekæftede vare aldeles ubrugelige.

Efter Fiskernes eget Udsagn have disse Sandvaad været brugelige, saalænge selv de ældste af dem kunne erindre, og den Ødelæggelse af Fiskeyngel, disse Vaad have forarsaget, er aldrig bleven paaanket, tværtimod er det steds gaaet i den gamle Slendrian. Paa Forespørgsel hos flere Fiskere, hvortil de meget smaa Aal brugtes, svarede der, at de, de ikke spiste, benyttedes til Svineføde.

Dette Exempel er imidlertid ikke eneetaaende, idet her ved Rjøbenhavn i Kalvebodstrand oftere bliver fisket Aal i Keiserufer, saa smaa, at der gaar fra 50—100 Stykker paa 1 Pd.; disse blive solgte for en Ubetydelighed til Svineføde.

Disse og mange lignende Beviser tjene forhaabentlig til at oplyse, at en meget større Hensynsløshed og Ødelæggelse af Fiskeyngel har fundet Sted, længe før end Vaadene bleve indførte.

I de senere Aar have de tidligere Modstandere af Vaadens imidlertid skiftet Mening, og saa godt som Alle anstafte sig Vaad, saaledes at der for Tiden i Fjesejorden benyttes henved 40 Vaad, fordelte saaledes: St. Jørgensbjerg ved Roskilde 6, Beddeløv-Tyllinge 8—10, Sønderby 6, Gersløv-Søby 8, Gersløv 5, Østkov 1 og paa forskellige andre Steder i Fjesejorden 10.

Deraf vil det altsaa ses, at Fiskerne ved Anskaffelsen af alle disse Vaad have indset Valenes rigelige Tilstedeværelse, hvorom de før den Tid havde været i en sørgelig Uvidenhed, samt aldeles frafaldet den af dem tidligere fremsførte Klage, at Brugen af Aalvaadene ødelagde Sildefangsten og afplittede Sildestimerne samt tilintetgjorde Keisefiskeriet.

At dette ikke er Tilfældet, have de 2 sidste Aars rige Silde- og Keisefangst godtgjort, og det bevises saaledes, at alt andet Fiskeri meget godt kan bestaa ved Siden af Baadfiskeriet.

Dette have Fiskerne efterhaanden lært at indse, og hos de Fleste er en jevn Velstand opstaaet, siden de have indført Vaadene, hvortil unegtelig ogsaa de gode Priser paa Fisk bidrage væsentlig.

Efter Beretning, som skal være indgiven til Fiskerikommisjonen af Toldkontroløren i Nørvig, konstateres det end yderligere, at i de sidste 12 Aar har ingeninde Sildefangsten været rigeligere end i de sidste forløbene 2 Aar, ligesom ogsaa Keisefangsten i disse Aar har givet et usædvanlig godt Udbytte. Efter Fiskernes sig dertil sluttende Udsagn har i de sidste Aar baade Krøge- og Stangfiskeriet givet et saa usædvanlig godt Udbytte, som end ikke før Vaadens Indførelse har været Tilfældet.

At altsaa Fiskeriet i det Hele taget ingenlunde er i Tilbagegang, hvormeget end Udsædende paaflaa dette, ses klart af Ovennævnte, hvortil endnu nedenstaaende Opgivelser knytte sig, som udvise de sidste 4 Aars Udsættelse til Preussen og